AMBROSIASTER
Freising, 1. Hälfte 9. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38233
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

36

quod nulli dubium ē; Sed quia qui legē seruant: siue māsi
siue naturae: iustificantur ad p̄sens: nec eis int p̄sentiiudicio;
Ideo ait: ex operib; legis Si abraham iustificatus ē: non hab&
apud dm̄ gloriam: quia qui f&cerit in quid legem uiu&linea;
Id ē non mori&tur ut reus: nec tam̄ meritum ex hoc habebit
apud dm̄: sed fide causā; Qui dēni dic scriptura; Credit
abraham dō: &reputatum ē illi ad iustitiam; Manifestauit
abraham. non ideo gloriā apud dm̄ habere: quia circūcisus
ē: aut quia abstinuit se ab iniquitate: sed quia dō credidit:
hinc &iustificatus: non p̄senti: sed caelesti futura iustitia;
Ei aūt qui operatur: mercis non in p̄tatur sēdm gratiam:
Sed sēdm debitum; Absolutum ē ei qui legi factorum: Id est
māsi subiectus ē aut naturali: non inputari meritū ad mer
cedem: ut gloriam habeat apud dm̄; Debitor ē ēni facere
legem: qui ne cessitas inposita ē plegem: ut uelit nolit faci
at legem: ne damn&tur: sic alio loco dic; Qui aūt contē nunt:
ipsi sibi damnationē adquirunt; Credere aū. aut n̄ crede
re uoluntatis ē. Neq; ēni quis cogi potest. ad id quod manifes
tum ē; Sed inuita tur. quā ob rē adsentiens p̄mis: adficiendus
ē; Sic abraham quod non uidit credidit; Ei uero qui non
operatur: id ē ei qui ob noxius ē peccatis: Credenti aūt in eum
qui iustificat impiū: reputatur fides eius ad iustitiam;
Hoc dic: quia si in operib; legis credēti impio Id ē gentili in xp̄o
putatur fides eius ad iustitiā: sic &abrahae: quomodo ergo iu
daei p operalegis iustificari se putant: iustificatione abrahae:
Cum uideant abraham non operē legis: sed sola fide iustificatū;
Non ergo opus ē lex: quando impius p̄ sola fidem iustificat
apud dm̄; Sēdm p̄ positum gratiae di: sic dec&tū ad ō dic:
ut cessante lege: Gratia di sola fidem poscer&t ad salutē;
Sic &dauid dic; Hoc ipsum mons& exemplo proph&tae;